

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/122/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815202409
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815202409.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: AB 2 B.V., registračné číslo: 572 79 667, so sídlom Amsterdam, Strawinskyalaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, p r o t i žalovaným: 1. X. O., K.. XX. XX. XXXX, O. V. XXX/XB, XXX XX B. K. I., 2. Ž. O., K.. XX. XX. XXXX, O. V. XXX/XB, XXX XX B. K. I., 3. maloletý V. O., K.. XX.X.XXXX, O. V. XXX/XB, XXX XX B. K. I., zastúpený žalovanou v 1. rade, o zaplatenie 2679,48 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 18.3.2015 domáhal voči V. O., K.. X.XX.XXXX (ďalej len „pôvodne žalovaný“) zaplatenia sumy 2679,48 eur, kapitalizovaného ročného úroku z omeškania vo výške 50,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2676,48 eur odo dňa 6.3.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 24.6.2004 Úverovú zmluvu č. 5111051698 (ďalej len „ÚZ“), ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“), žalovaný zároveň obdržal od žalobcu ako neoddeliteľnú súčasť ÚZ aj Príručku pre držiteľa, ktorej súčasťou je Sadzobník poplatkov. Žalovaný podpisom úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok potvrdil, že bol s nimi oboznámený, rovnako ako potvrdil oboznámenie sa s metodickou príručkou, ktorej súčasťou bol aj Sadzobník poplatkov. ÚZ nadobudla platnosť a účinnosť dňom podpisu posledného z účastníkov ÚZ. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 2350,- eur zo strany žalobcu žalovanému prostredníctvom úverovej karty. Že ide o revolvingový úver, ktorý žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty, je evidentné už zo samotnej lícnej strany úverovej zmluvy, kde je uvedené, že sa dohodla výška kreditného limitu (úverového rámca). Rovnako je to zrejme aj z úverových zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, konkrétne Hlava 3. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. na skutočnosť, že ani žalobca ani žalovaný pri uzatváraní zmluvy nemôžu vedieť určiť, kedy a koľko bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, preto pri tomto type úveru sa dohoduje len výška úverového rámca, čo znamená maximálny objem úveru, ktorý bol žalovaný oprávnený čerpať. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas splatiť žalobcovi poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určených v ÚZ na jej lícnej strane, pričom prvú splátku bol žalovaný povinný uhradiť až v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. Počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné vopred dohodnúť. Žalovaný sa zaviazal tiež zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky

úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku (v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny) a poplatky za poskytované služby podľa Sadzobníka. Vzhľadom na charakter úveru nie je možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej „RPMN“) priamo v ÚZ, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Toto tvrdenie a výnimka z povinnosti uvádzania RPMN boli potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011, sp. Zn. 6Co 95/2010. Žalovaný bol v omeškani s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom zo dňa 25.11.2014 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 8,05 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 11.12.2014 + 8 percentuálnych bodov. Úrok z omeškania bol stanovený takto: úrok z omeškania vo výške 50,23 eur z čiastky 2679,47 eur od 11.12.2014 do 5.3.2015. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, žalobca eviduje voči žalovanému dlh pozostávajúci z istiny vo výške 2338,02 eur, úroku vo výške 0,93 eur, poistenia vo výške 13,17 eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 6,87 eur, poplatku za výpis z účtu vo výške 7,45 eur, úroku za hotovostné transakcie vo výške 311,99 eur, úroku za poistné vo výške 0,80 eur, úroku za nevyužitú GP-poistné vo výške 0,24 eur.

Súd následne zistil, že žalovaný zomrel dňa 27.5.2015. Ako dedičia po ňom prichádzajú do úvahy manželka žalovaná v 1. rade X. O., K.. XX. XX. XXXX, dcéra žalovaná v 2. rade Ž.A. O., K.. XX. XX. XXXX a syn žalovaný v 3. rade mal. V. O., K.. XX.X.XXXX. Ak dôjde v osobe niektorého účastníka konania k právnomu nástupníctvu, právny nástupca vstupuje do práv a záväzkov doterajšieho účastníka. Súd konštatoval, že došlo k zmene, o tejto nerozhodoval, a keďže k nej nie je potrebný súhlas ostatných účastníkov, súd ďalej konal so žalovanými v 1., 2. a 3. rade ako dedičmi po poručiteľovi.

Žalovaná v 1. rade a žalovaná v 2. rade zhodne uviedli, že so žalobou nesúhlasia, pretože o pôžičke nevedeli.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, a to úverovou zmluvou zo dňa 24.6.2004 spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., príručkou pre držiteľa YES karty, Sadzobníkom poplatkov, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 25.11.2014, výpisom z účtu k zmluve č. 5111051698, Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 17.2.2015, výpisom z obchodného registra žalobcu, poštovým podacím hárkom. Ďalej súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 10.6.2015, dňa 22.9.2015 a dňa 5.6.2016, dedičským spisom tunajšieho súdu sp.zn. 4D/139/2015 a výsluchom žalovaných v 1. a 2. rade a zistil nasledovný skutkový stav:

Medzi žalobcom a pôvodne žalovaným ako klientom došlo dňa 24.6.2004 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 5111051698, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 15.000,- Sk eur s dohodnutou mesačnou splátkou vo výške 600,- Sk. Na základe takto uzatvorenej zmluvy a schválenej žiadosti vzniklo pôvodne žalovanému ako klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a vydanie a používanie platobnej karty YES.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolu podpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami (bod 2. zmluvy).

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky (ďalej iba ÚP) sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy (ďalej iba ÚZ) o poskytnutí revolvingového úveru (ďalej iba RÚ alebo úver) a vydaní a používaní platobnej karty YES (ďalej iba UK), uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej iba spoločnosť) a fyzickou osobou (ďalej iba klient), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky špecifikujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

V zmysle hlavy 2 § 1 Úverových podmienok Klient podáva návrh na uzatvorenie ÚZ na na prednej strane tejto listiny (ďalej iba návrh). Návrh podáva klient prostredníctvom obchodných partnerov spoločnosti spolupracujúcich na základe zmluvy o zastúpení v súvislosti uzatvorením úverových zmlúv.

Podľa hlavy 3 § 1, § 2 Úverových podmienok klient sa uzatvorením tejto zmluvy dohodol so spoločnosťou na tom, že spoločnosť poskytne klientovi RÚ, vydá a zašle úverovú kartu špecifikovanú v hlavách 5 a 6 týchto ÚP spolu s Výzvou k jej aktivácii (ďalej iba výzva) a príručkou. RÚ je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty (ďalej iba ÚK) do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca, ak nie je v ÚZ stanovené inak.

V zmysle hlavy 5 § 1, § 2, § 3 Úverových podmienok na základe rozhodnutia spoločnosti bude klientovi zaslaná úverová karta. Vydanie a používanie úverovej karty sa riadi týmito Úverovými podmienkami. K jednému úverovému účtu môže byť vydaná len jedna úverová karta, ktorá je neprenosná a môže ju používať iba jej držiteľ, ktorého meno je uvedené na karte. Použitím úverovej karty klient súhlasí s čerpaním revolvingového úveru v požadovanej výške.

Ako vyplýva z Hlavy 7 § 1 Úverových zmluvných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v ÚZ, na základe prideleného úverového rámca spoločnosťou podľa hl. 3 § 3 týchto ÚP, pričom prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, n v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny (ďalej iba splátka). Výška splátky slúžiaca k splateniu úverovej istiny a príslušenstva môže byť odlišná od výšky pravidelnej splátky. V prípade ďalšieho čerpania RÚ zo strany klienta sa zvyšuje výška príslušenstva obsiahnutá v splátke. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa klientovi automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní RÚ. Úver je klient povinný splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva. Týmto nezaniká právo klienta na uskutočnenia ďalšieho čerpania. Klientov záväzkov k hradeniu úrokov z poskytovaného úveru voči spoločnosti vzniká okamihom, kedy sa transakcia prejaví na úverovom účte klienta.

Podľa Hlavy 7 § 5 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., splátka je uhradená dňom jej pripísania na účet spoločnosti. V prípade nenulového zostatku na úverovom účte klienta zasiela spoločnosť klientovi raz mesačne výpis z tohto úverového účtu.

V zmysle Hlavy 7 § 7 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., klient, s ktorým bola uzatvorená zmluva o RÚ, je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby. Špecifikácia poplatkových služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti.

Podľa Hlavy 7 § 9 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Základná úroková sadzba pre účely výpočtu úrokov je uvedená v aktuálnom sadzobníku. Spoločnosť je oprávnená meniť výšku základnej úrokovej sadzby v závislosti na vývoji úrokovej sadzby úverov na medzibankovom trhu v SR s tým, že je povinná klientovi zmenu základnej úrokovej sadzby bezodkladne oznámiť. Klient s oznámenými zmenami bezvýhradne súhlasí uskutočnením ďalšej transakcie, alebo zaplatením ďalšej pravidelnej splátky po termíne začiatku platnosti novej aktuálnej základnej úrokovej sadzby.

Úverová zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. Klient je povinný celý čerpaný úver a všetky svoje záväzky klienta voči spoločnosti splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že klient sa oneskoril s platením minimálne dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace (hlava 9 § 1, § 2 Úverových podmienok).

Podľa Hlavy 9 § 4 Úverových zmluvných podmienok, v prípade vzniku predčasnej splatnosti úveru podľa §2 a §3 tejto hlavy alebo v prípade odstúpenia od ÚZ je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Podľa Hlavy 10 § 2 Úverových zmluvných podmienok, v prípade oneskorenia s úhradou splátky úveru či jej časti, zmluvnej pokuty alebo platby podľa hlavy 7 týchto ÚP dlhšieho než 7 dní je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvný úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý započatý deň omeškania. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho než 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškani. Ustanovenia o zmluvnej pokute, ako aj samotným zaplatením zmluvnej pokuty nie sú dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu v celom rozsahu a výške spôsobenej škody. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z oneskorenia klientovi úplne alebo sčasti odpustiť. Súhlas spoločnosti s odpustením zmluvnej pokuty, alebo úroku z oneskorenia musí byť vždy v písomnej forme.

V zmysle Hlavy 10 § 4 Úverových zmluvných podmienok Spoločnosť nie je viazaná účelom platby ktorý stanoví klient, a je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti voči klientov v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti zapríčinené z iného titulu než z ÚZ, na zmluvné pokuty, na poplatky za poskytované služby, na príslušenstvo úveru vrátane sankcií, na splátku úveru.

Podľa hlavy 10 § 11 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, zabezpečenie záväzkov a vzťahy, ktoré vznikli následne na základe uvedených právnych úkonov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v úplnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že pôvodne žalovaný uhradil celkom 5911,86 eur, pričom mu bolo poskytnutých 5516,22 eur a dňa 26.3.2015 došlo k zosplatneniu celého úveru.

Listom zo dňa 25.11.2014 označeným ako Výzva k splateniu celého úveru žalobca pôvodne žalovanému oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 2707,74 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa spisania predmetnej výzvy.

V liste zo dňa 17.2.2015 žalobca oznámil pôvodne žalovanému postúpenie pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. IČO: 36 234 176 na spoločnosť AB 2 B.V., registračné číslo: 572 79 667 a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 2720,25 eur do siedmich dní odo dňa odoslania výzvy.

Z písomného podania žalobcu zo dňa 10.6.2015 je zrejmé, že dňa 24.6.2004 uzatvoril pôvodne žalovaný so žalobcom úverovú zmluvu č. 5111051698 s úverovým rámcom 497,91 eur, v zmysle a za podmienok ustanovených v Úverových zmluvných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Právne následky zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nastali zaslaním úverovej karty spolu s Výzvou k jej aktivácii a Metodickéj príručky pre držiteľa, pričom podmienky splácania úveru sú upravené v Úverových zmluvných podmienkach. Pôvodne žalovanému bol poskytnutý revolvingový úver vo výške 497,91 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dlh pravidelne splácal bolo mu dňa 24.2.2011 ponúknuté navýšenie úverového rámca na celkovú čiastku 1000,00 eur, a toto navýšenie využil. Dňa 4.7.2012 mu opäť bolo ponúknuté navýšenie úverového rámca a to na celkovú čiastku 1700,00 eur a aj toto navýšenie pôvodne žalovaný využil. Žalovaná čiastka vo výške 2679,48 eur pozostáva z jednotlivých nárokov, ktorých presné sumy sú uvádzané v petite návrhu na vydanie platobného rozkazu. Dňa 25.11.2014 bola pôvodne žalovanému v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami Hlava 9 § 2 písm. a) zaslaná výzva na splatenie celého dlhu s výzvou k úhrade dlžnej čiastky, ktorá mu bola poštou odoslaná dňa 26.11.2014. Po zosplatnení neuhradil žiadnu sumu.

Žalovaná v 1. rade poukázala na tú skutočnosť, že ona keď našla papier zo súdu, prišla oznámiť túto skutočnosť, nikto ju nekontaktoval, ani v dedičskom konaní. Navyiac o tom, aby manžel bral nejaký úver resp. čerpal nejaké peňažné prostriedky, vedomosť nemá.

Žalovaná v 2. rade uviedla, že ona vie iba toľko, čo hovorí žalovaná v 1. rade.

Obe žalované zhodne uviedli, že o dlhoch sa dozvedeli až v dedičskom konaní.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

- a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,
- b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

V zmysle § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

- a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä
 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,
 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;
- b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

V zmysle § 3 ods. 7 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy tohto zákona.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Ako vyplýva z § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a pôvodne žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti spotrebiteľa prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a pôvodne žalovaný uzavreli dňa 24.6.2004 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanému a vydanie platobnej karty YES podľa príslušných ustanovení dojednaných v zmluve a v Úverových podmienkach s dohodnutým úverovým rámcom a pravidelnou mesačnou splátkou. Pôvodne žalovanému boli následne finančné prostriedky žalobcom poskytnuté, tak ako je to zrejmé z predloženého splátkového kalendára.

V dôsledku neplnenia si povinnosti pôvodne žalovaného sa stal celý dlh splatný dňa 25.11.2014.

Súd mal za preukázané, že pôvodne žalovaný prostredníctvom poskytnutej platobnej karty vyčerpal finančné prostriedky v celkovej sume 5516,22 eur a ďalej je nesporné, že pôvodne žalovaný v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami uhradil sumu 5911,86 eur, ako to vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára.

Uzatvorená zmluva neobsahovala údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Vzhľadom na obsah zmluvy, sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednané úroky. Podľa názoru súdu pôvodne žalovaný preplatil uhradenými splátkami sumu, ktorú bol povinný na základe predmetnej zmluvy zaplatiť. Žalobu žalobcu je preto potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

Úver poskytnutý pôvodne žalovanému súd považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve o úvere absentovali obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Predmetná zmluva obsahuje iba údaj o tom, že spotrebiteľovi bol poskytnutý úverový rámec vo výške 15.000,- Sk a táto skutočnosť bola žalobcovi

pri uzatváraní zmluvy známa, preto mal žalobca určiť RPMN z poskytnutého úverového rámca pri uzatvorení zmluvy. Teda táto náležitosť v predmetnej zmluve chýba.

Absenciu tejto náležitosti v zmluve zákon postihuje tým, že sa úver v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd tiež považuje za potrebné uviesť, že ak žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6Co/95/2010, ktoré riešilo otázku revolvingovej zmluvy podľa predchádzajúcej právnej úpravy (zákon č. 258/2001 Z.z.), tak ani závery, ktoré sú uvedené v dôvodoch označeného rozhodnutia by nemohli privodiť pre žalobcu iný záver, než je prijatý v tejto veci. Aj uvedené rozhodnutie totiž zdôrazňuje potrebu veriteľa poskytujúceho spotrebiteľský úver, aby aj pri ťažkostiach týkajúcich sa určenia RPMN pri uzatvorení zmluvy, realizoval vo vzťahu k spotrebiteľovi v dostatočnom rozsahu informačnú povinnosť, tak ako to vyplývalo z vtedy účinného ust. § 3 ods. 6, 7 zákona č. 258/2001 Z.z. Súd v súvislosti s uvedeným názorom poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/78/2012 zo dňa 19.12.2012.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp.zn. 5Co/78/2013: „K odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej sumy, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa, o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., 3. odsek), že na základe uzavretej Zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1991,64 eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30 000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.02.2008 navýšený o 30 000,- Sk na konečnú sumu 60 000 Sk, t.j. 1.991,64 eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výška sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom.“

Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.03.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp.zn. 5Co/60/2011 z 15.03.2011.

Zároveň je potrebné uviesť, že aktom, ktorý by pôvodne žalovaného zaväzoval nie sú ani Úverové zmluvné podmienky, ktoré nie sú podpísané (§ 40 ods. 1, 3 OZ; porov. 2Cdo 245/2010) a navyše bez platnej inkorporačnej doložky (uvedená drobným písmom v bode 2. úverovej zmluvy).

Všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR).

Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy.

V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť ani viazanosť Úverových zmluvných podmienok. Uvedené platí aj pre Sadzobník poplatkov, ktorý mal byť súčasťou úverovej zmluvy.

Žalobcovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých pôvodne žalovanému formou výberu hotovosti a platby kartou.

Žalobcovi nemohol vzniknúť ani nárok na zaplatenie úroku z úveru prípadne ďalších poplatkov. Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť viazanosť úverových podmienok. Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad, ako v prípade úroku z úveru aj vo vzťahu k ostatným poplatkom. Poplatky za výber z bankomatu, prípadne poplatky za výpis z účtu a ďalšie poplatky obsiahnuté v úverových podmienkach alebo v sadzobníku, sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

V samotnom formulári podpísanom pôvodne žalovaným dňa 24.6.2004 sa údaj o úroku z úveru prípadne ďalších poplatkoch nenachádza.

V zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch tak od žalovaných nemôže žalobca požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V priebehu konania bolo zistené, že pôvodne žalovaný zomrel a z dedičského spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn 4D/139/2015 vyplýva, že dedičmi pôvodne žalovaného sú žalovaní v 1. až 3. rade.

Postavenie dediča ako osoby zodpovednej za dlhy poručiteľa nespočíva iba na právnej skutočnosti, ktorou je smrť poručiteľa, ale je závislé i od výsledku dedičského konania. Ak smrťou poručiteľa majú prejsť dlhy na dediča, musí byť tento prechod dlhov spojený so súčasným prechodom majetkových práv na osobu, ktorá má vo vzťahu k tretím osobám nahradiť poručiteľa.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže pôvodne žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 5911,86 eur, čím preplatil sumu 395,64 eur, súdu neostávalo iné, iba žalobu žalobcu proti žalovaným v 1., 2. a 3. rade v celom rozsahu zamietnuť. Nakoľko pôvodne žalovaný preplatil túto sumu o 395,64 eur uhradil tým aj prípadný úrok z omeškania, pričom však v období po 11.12.2014, od ktorého dňa žalobca požaduje úrok z omeškania, už pôvodne žalovaný v omeškaní nebol.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V zmysle § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaní v 1. až 3. rade boli v konaní v plnom rozsahu úspešní, práva na náhradu trov sa však zriekli, preto im súd ani náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.